

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a Mgr. Olgy Zimové v právní věci

žalobkyně: **UNIMONT, spol. s r. o., IČO: 15061221**
sídlem Černilov 464, 503 43 Černilov
zastoupená advokátem JUDr. Mgr. Jaromírem Peterou
sídlem Fráni Šrámka 1139/2, 500 02 Hradec Králové

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 31. 5. 2022, č. j. MZE-33695/2022-14113, sp. zn. MZE-24886/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 31. 5. 2022, č. j. MZE-33695/2022-14113, sp. zn. MZE-24886/2021, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů v řízení ve výši 42 176 Kč, a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci toho rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Mgr. Jaromíra Petery, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou dne 30. 6. 2022 k Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství, odboru Řídící orgán PRV (dále jen „žalovaný“) ze dne 31. 5. 2022, č. j. MZE-33695/2022-14113, sp. zn. MZE-24886/2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle § 141 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodl ve sporu z Dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova (dále též jen „PRV“) ze dne 19. 4. 2018 (dále jen „Dohoda“), uzavřené k Žádosti žalobkyně o dotaci registrační číslo 17/001/19210/452/133/001005 na projekt s názvem „Oprava zpevněné plochy v provozovně firmy UNIMONT a modernizace technologie“ (dále jen „Projekt“) mezi žalobkyní jako navrhovatelkou a Státním zemědělským intervenčním fondem (dále také jako „SZIF“), tak, že zamítl návrh žalobkyně ze dne 26. 4. 2021 (dále jen „Návrh“) na vydání rozhodnutí, podle něhož měl být SZIF povinen uhradit žalobkyni částku 620 750 Kč (rovnající se celkové výši přiznané dotace dle Dohody) spolu se zákonným úrokem z prodlení od 17. 4. 2019 do zaplacení a s náklady sporného řízení.
2. Dne 3. 7. 2017 podala žalobkyně na místní akční skupinu NAD ORLICÍ, o.p.s. (dále jen „MAS“) Žádost o dotaci na Projekt (dále jen „Žádost o dotaci“), která byla následně dne 26. 9. 2017 postoupena na Regionální odbor SZIF a bylo jí přiděleno registrační číslo 17/001/19210/452/133/001005. V Žádosti o dotaci žalobkyně rozdělila Projekt na 3 zakázky: zakázku č. 1 s názvem „*Jednonosníkový mostový jeřáb 1,6 t/6m s řetězovým kladkostrojem*“ (dále jen „Zakázka č. 1“), zakázku č. 2 s názvem „*Klimatizační podstropní jednotky*“ (dále jen „Zakázka č. 2“) a zakázku č. 3 s názvem „*Oprava zpevněné plochy*“ (dále jen „Zakázka č. 3“ nebo „oprava zpevněné plochy“). Zakázka č. 3 spočívala v opravě zpevněné plochy v areálu žalobkyně provedené výměnou původních nevyhovujících silničních betonových panelů za moderní betonovou zámkovou dlažbu (zámkovou dlažbu typu BEST BEATON).
3. Na základě kontroly SZIF neuznal výdaje vynaložené na realizaci Zakázky č. 3 (faktura č. 20181092) jako způsobilé k proplacení ve smyslu Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014 až 2020, č. j. 70542/2016-MZE-14113 (dále jen „Pravidla“), neboť nebyly zaúčtovány jako investiční výdaje. SZIF totiž zjistil, že žalobkyně náklad dle faktury č. 20181092 zaúčtovala jako opravu na účtu 511 200 (protokol o kontrole ze dne 4. 2. 2019, č. 0100047374, č. j. SZIF/2019/0162418). Žalobkyně nevyhověla opatření k nápravě vydané SZIF téhož dne (opatření SZIF ze dne 4. 2. 2019 pod č. j. SZIF/2019/0113844), aby daný výdaj zaúčtovala jako investici.

II. Shrnutí předchozího procesního vývoje a napadené rozhodnutí

4. Žalobkyně se nejprve u Městského soudu v Praze v řízení vedeném pod sp. zn. 11 A 101/2019 domáhala přezkoumání a zrušení Oznámení o výši dotace č. j. SZIF/2019/0282150 ze dne 11. 4. 2019 (dále jen „Oznámení“), kterým jí SZIF k žádosti o platbu sdělil, že po ověření způsobilosti výdajů a ověření splnění podmínek pro proplacení finančních prostředků činí výše dotace na projekt „*Oprava zpevněné plochy v provozovně firmy*

UNIMONT a modernizace technologie“ 0 Kč, protože faktura č. 20181092 nebyla zaúčtována jako investiční výdaj. Z Oznámení mimo jiné plyne, že zaúčtováním uvedeného výdaje na účtu 511 200 jako opravy došlo k porušení Pravidel, konkrétně části C „*Specifické podmínky pro aktivity dle jednotlivých článků*“, kapitoly 7, čl. 19 odst. 1 písm. b) „*Podpora investic na založení nebo rozvoj nezemědělských činností*“ bodu e) „*Způsobilé výdaje*“.

5. V řízení sp. zn. 11 A 101/2019 žalobkyně uváděla, že od počátku žádala o dotaci na úpravu zpevněné plochy (mělo jít o projekt na opravu a rekonstrukci zmíněných ploch), čemuž odpovídaly i dotačním orgánům předložené doklady. Zaúčtování výdaje pak provedla v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o účetnictví“). K tomu u městského soudu odkázala mimo jiné na stanovisko auditora Ing. Jana Glatta ze dne 3. 7. 2019, které si nechala zpracovat, podle něhož byla sporná faktura správně zaúčtována do provozních nákladů. SZIF před městským soudem naopak uváděl, že opravou podle § 47 odst. 2 písmene a) vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 500/2002 Sb.“), by například mohlo být opravení povrchu asfaltovou výplní děr, ale v případě, kdy je nutné odstranit či vyměnit nevyhovující silniční betonové panely za moderní betonovou zámkovou dlažbu, se jedná o *technické zhodnocení* majetku či stavby. V takovém případě je podle SZIF nutné danou položku *účtovat jako investiční výdaj* a řádně ji v účetnictví odepisovat, *respektive dlouhodobý hmotný majetek navýšit o technické zhodnocení a dále jej odepisovat* (viz bod 6 rozsudku městského soudu ze dne 24. 10. 2019, č. j. 11 A 101/2019-45). Podle SZIF měla žalobkyně výdaj zaúčtovat jako dlouhodobý majetek – investice, jak požadují Pravidla, což nerespektovala, vedena zřejmě snahou zaúčtovat si náklady spojené se zakázkou č. 3 jednorázově a nikoli postupně v průběhu let (viz bod 20 rozsudku městského soudu ze dne 24. 10. 2019, č. j. 11 A 101/2019-45). Městský soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že „*v případě, kdy žalobce nechal provést odstranění stávající panel-betonové podlahy a nahradit je moderní betonovou zámkovou dlažbou, jedná se o technické zhodnocení stavby. V takovém případě však měl žalobce v podstatě dvě varianty – buď se podřídit podmínkám opatření k nápravě vydaného žalovaným, vyúčtovat náklady na provedení Zakázky č. 3 jako investiční akci a přes zavádějící označení projektu jako „oprava“ uplatnit pravidlo podle článku 19 bodu 1 písm. b) a e) Pravidel s tím, že zaúčtuje náklady na investiční účet jako „obnovu“ či „modernizaci“, a v takovém případě by podmínky pro vyplacení dotace zřejmě splnil. V takovém případě by ovšem byl nucen danou položku postupně v průběhu několika let řádně odepisovat v účetnictví jako dlouhodobý hmotný majetek navýšený o technické zhodnocení. Druhá varianta, podle níž se žalobce rozhodl fakticky postupovat – spočívala v tom vyúčtovat náklady na provedení Zakázky č. 3 jako opravu podle § 47 odst. 2 vyhlášky č. 500/2002 Sb. a uplatnit ji jako jednorázový náklad – plný výdaj v jediném kalendářním roce. V takovém případě ovšem žalobce nesplnil podmínky pro vyplacení dotace*“ (viz bod 55 rozsudku městského soudu ze dne 24. 10. 2019, č. j. 11 A 101/2019-45). Městský soud v citovaném rozsudku uzavřel, že postoj žalovaného k žádosti žalobkyně o administraci platby byl legitimní a žalobu zamítl.
6. Nejvyšší správní soud (NSS) rozsudkem ze dne 31. 3. 2021, č. j. 6 Afs 249/2019-25, ke kasační stížnosti žalobkyně rozsudek městského soudu ze dne 24. 10. 2019, č. j. 11 A 101/2019-45, zrušil a žalobu odmítl, neboť v případě napadeného Oznámení SZIF ze dne 11. 4. 2019 nešlo o rozhodnutí přezkoumatelné ve správním soudnictví ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). NSS dospěl k závěru, že žalobkyně měla iniciovat zahájení sporného řízení podle § 169 ve spojení s § 141

správního řádu, neboť „Teprve rozhodnutí příslušného orgánu [...] o sporu z veřejnoprávní smlouvy je za splnění dalších zákonem stanovených podmínek rozhodnutím přezkoumatelným podle § 65 odst. 1 s. ř. s. ve správním soudnictví (obdobně srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2014, č. j. 7 AfS 126/2013-50, ze dne 5. 2. 2014, č. j. 1 AfS 116/2013-52).“

7. Žalobkyně proto podala dne 26. 4. 2021 Návrh na zahájení sporného řízení před žalovaným, jehož výsledkem bylo vydání napadeného rozhodnutí.
8. Žalobkyně v Návrhu konstatovala, že po podání Žádosti o dotaci byla žádost ze strany MAS i ze strany SZIF kontrolována a bez výhrad verifikována. Na obsahu Žádosti o dotaci se přitom ohledně opravy zpevněné plochy po celou dobu řízení nic nezměnilo. Po provedených kontrolách byla uzavřena Dohoda, v níž se SZIF zavázal poskytnout žalobkyni dotaci po splnění podmínek Dohody a podmínek stanovených v Pravidlech.
9. Žalobkyně uvedla, že až po provedení všech kontrol, po uzavření Dohody, po skutečném provedení stavby, a po úhradě nákladů zhotoviteli, byla po předložení žádosti o platbu ze strany SZIF zcela překvapivě informována, že platbu nelze provést, a to výlučně z důvodu nezaúčtování faktury č. 20181092 jako investice. V takovém jednání žalobkyně spatřovala nepřipustnou libovůli a nepředvídatelnost, když žalobkyně splnila všechny požadované podmínky a SZIF jí přesto dotaci nevyplatil, čímž se dle žalobkyně dopustil nezákonného správního uvážení a porušení principu ochrany legitimního očekávání.
10. Žalobkyně dále uvedla, že oprava zpevněné plochy je stavbou, a tedy je výdajem splňujícím podmínky pro klasifikaci hmotného majetku dle § 26 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“). Vzhledem k tomu, že se jedná o stavbu, která je hmotným majetkem dle § 26 odst. 2 písm. c) zákona o daních z příjmů, je tedy investičním výdajem ve smyslu definice uvedené v Pravidlech v části A Obecné podmínky, kapitola 1. Dle žalobkyně je zřejmé, že oprava zpevněné plochy moderní betonovou zámkovou dlažbou, kterou bude usnadněna přeprava hotových výrobků mezi dílnami, bez jakýchkoliv pochybností je stavební obnovou ve smyslu Pravidel. Pravidla přestavbu ani modernizaci nedefinují. Žalobkyně dále uvedla, že vzhledem k tomu, že oprava zpevněné plochy splňuje jak podmínky pro to, aby byla dle definice Pravidel investičním výdajem (je hmotným majetkem), a splňuje současně i definici způsobilého výdaje dle Pravidel (je stavební obnovou – přestavbou, modernizací), pak je i způsobilým investičním výdajem dle Pravidel.
11. Ve vztahu k zaúčtování faktury č. 20181092 žalobkyně uvedla, že zaúčtování předmětné faktury bylo provedeno zcela správně a v souladu se zákonem o účetnictví, což jí ostatně ukládají i Pravidla. Pravidla naopak nikde nehovoří o tom, že by provedené výdaje musely být zaúčtovány jako investice. Žalobkyně zaúčtovala fakturu č. 20181092 v účetním deníku na účet 511 200 jako opravu v souladu se zákonem o účetnictví a s § 47 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 500/2002 Sb. Správnost účtování do provozních nákladů žalobkyně potvrdil i její auditor. Pokud dochází k nesouladu mezi Pravidly a předpisy o vedení účetnictví, musí se v takovém případě jak žalobkyně, tak SZIF řídit obecně závaznými právními předpisy, tj. právě zejména předpisy o vedení účetnictví, nikoliv Pravidly.
12. Dále žalobkyně namítala, že v Oznámení zcela abscentuje zdůvodnění pro nepřiznání dotace na Zakázku č. 1. U Zakázky č. 2 je jako důvod pro částečné snížení dotace uvedeno, že lhůta pro podání nabídek byla nižší (8 dní), než lhůta uvedená v bodu 3.3.2 Příručky pro zadávání zakázek. Z Oznámení přitom dle žalobkyně nevyplývá, jaký konkrétní důvod a jaká právní norma vedly SZIF ke snížení dotace o částku 6 738 Kč. Ve věci Zakázky č. 3 se žalobkyně

domnívala, že důvodem nepřiznání dotace je nezaúčtování faktury č. 20181092 jako investice, se sankcí ve výši 56,54 %, když současně částka snížení dotace dle Oznámení činí 351 000 Kč, což je ovšem částka odpovídající 100% možné výše dotace vztahující se na Zakázku č. 3, která dle Žadosti mohla být přiznána právě ve výši 351 000 Kč. Dle žalobkyně se proto nejedná o sankci ve výši 56,54 %, ale o sankci ve výši 100 %. Dále žalobkyně namítala, že došlo k neproplacení celé dotace na základě toho, že jedna z ucelených částí dotace je dle SZIF vadná, když ostatní dvě ucelené části dotace (klimatizace a mostový jeřáb) jsou v pořádku a na každou část dotace je přitom i samostatný způsob výpočtu dotace.

13. V průběhu sporného řízení byl žalovaným ustanoven znalec z oboru Ekonomika, Stavebnictví, který předložil dne 15. 11. 2021 posudek č. 2522/21/2021 (dále jen „znalecký posudek“), v němž na základě provedené analýzy podkladů konstatoval, že nově vybudovaná zpevněná plocha na parc. č. 251/1 v kat. území Černilov má podle platných předpisů (zákona o účetnictví a účtové osnovy) charakter opravy, nikoli investice; že výdaj související se Zakázkou č. 3, tj. opravou zpevněné plochy (nově realizovaná zpevněná plocha dle Projektu), má být v souladu s právními předpisy zaúčtován na účtu 511; že stavebník byl povinen zaúčtovat výdaje související s opravou zpevněné plochy, tj. fakturu č. 20181092, v souladu s obecně závaznými právními předpisy - zaúčtovat je v účetním deníku na účet 511 200 jako opravu. Podle platných předpisů nemohly být výdaje související se Zakázkou č. 3 jinak zaúčtovány.
14. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 1. 6. 2022. K opravě zpevněné plochy (Zakázce č. 3) žalovaný uvedl, že znalec v této věci vyslovil závěr, že nově vybudovaná zpevněná plocha má charakter opravy, nikoli investice. Vzhledem k tomu, že tuto skutečnost nesporně ani žalobkyně, považoval žalovaný za prokázané znaleckým posudkem, že se v daném případě nejednalo o investici, ale o opravu. Dle Pravidel je ale možné podpořit pouze investici, nikoli opravu. V daném případě se nejednalo o výstavbu ani o vylepšení nemovitého majetku, což vyplývá jak ze znaleckého posudku, v němž znalec uvedl, že provedená nová dlažba nevykazuje lepší stavebně – technické parametry než původní kryt ze silničních panelů, tak i z vyjádření auditora žalobkyně, který potvrdil, že oprava zpevněné plochy byla správně zaúčtována v souladu s § 47 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 500/2002 Sb. Nejednalo se ani o investiční výdaj ve smyslu Pravidel, jelikož u výdaje na opravu nejde o výdaj, který splňuje podmínky pro klasifikaci hmotného majetku dle § 26 zákona o daních z příjmů. Přestože lze přisvědčit žalobkyni, že v případě daného projektu se jedná o opravu „stavby“, nejedná se o výdaj na stavbu, tj. hmotný majetek pro účely odpisu ve smyslu § 26 zákona o daních z příjmu (ocenění hmotného majetku), ale o výdaj na opravu. Provedenou opravu nelze odepisovat, a tedy se na ni § 26 zákona o daních z příjmů nevztahuje. Uvedenému ostatně dle žalovaného odpovídá i skutečnost, že žalobkyně daný výdaj zaúčtovala na účtu 511 *Opravy a udržování*, zatímco výdaj na hmotný majetek dle § 26 zákona o daních z příjmů by zaúčtovala v případě stavby na účet 021 *Dlouhodobý hmotný majetek odpisovaný*, *Stavba*, případně na účet 029 *Jiný dlouhodobý hmotný majetek v případě technického zhodnocení*. Dále žalovaný uvedl, že neshledal žádný rozpor mezi Pravidly a účetními a daňovými předpisy. Žalovaný proto uzavřel, že SZIF postupoval v souladu s Pravidly, pokud udělil korekci ve výši 780 000 Kč za Zakázku č. 3.
15. K namítané absenci odůvodnění ve vztahu k Zakázce č. 1 žalovaný uvedl, že za Zakázku č. 1 nebyla stanovena žádná korekce ani finanční oprava. K namítanému snížení dotace ve vztahu k Zakázce č. 2 žalovaný uvedl, že byla stanovena finanční oprava se sazbou 5 %, tj. 6 738 Kč. Typem porušení bylo uvedeno nedodržení minimální délky lhůty pro podání

nabídek s tím, že lhůta pro podání nabídek byla nižší (8 dní), než lhůta uvedená v bodu 3.3.2 Příručky pro zadávání zakázek. Minimální nabídková lhůta dle bodu 3.3.2 Příručky pro zadávání zakázek v případě uzavřené výzvy nesmí být kratší než 10 kalendářních dnů.

16. Žalovaný dále specifikoval, jakým způsobem došlo k výpočtu výše výsledné sankce. Celkem za Projekt, tj. za všechny 3 zakázky, žalobkyně požadovala částku dotace 620 750 Kč (tj. 45% z 1 379 445 Kč), a to tak, že u Zakázky č. 1 byla částka dotace 135 000 Kč (tj. 45% z 300 000 Kč), u Zakázky č. 2 byla částka dotace 134 750 Kč (tj. 45% z 299 445 Kč) a u Zakázky č. 3 byla částka dotace 351 000 Kč (tj. 45% z 780 000 Kč). Na základě Oznámení byla provedena korekce výdajů, ze kterých je stanovena dotace u Zakázky č. 3. Korekce činila 780 000 Kč (tj. částku, ze které je stanovena dotace u Zakázky č. 3), tj. 56,54 % z částky 1 379 445 Kč, tzn. z celkové výše způsobilých výdajů. Podpora je dle Pravidel, části C, kapitoly 7, čl. 19, odst.1, písm. b) poskytována ve výši 45 %, tj. 351 000 Kč. Celková dotace 620 750 Kč byla tedy ponížena o korekci u Zakázky č. 3 na 269 750 Kč (tj. $620\,750\text{ Kč} - 351\,000\text{ Kč} = 269\,750\text{ Kč}$). Zjištěná částka po přezkoumání způsobilosti výdajů tedy činila 269 750 Kč. Rozdíl mezi částkou uvedenou v žádosti o platbu a částkou, která měla být žalobkyni vyplacena (269 750 Kč), činil tedy více než 10 % (v daném případě konkrétně 56,54 %), a proto byla předmětnému projektu dále stanovena sankce dle Pravidel, části A Obecné podmínky, kapitoly 13 Snížení částky dotace, písm. a), bodu 2) a čl. XI. odst. 1 Dohody o poskytnutí dotace. V souladu s kapitolou 13, písm. a), bodu 2) obecných podmínek Pravidel tak byla příjemci dotace vyplacena zjištěná částka po přezkoumání (269 750 Kč) snížená ještě o sankci odpovídající rozdílu mezi částkou dotace požadovanou (620 750 Kč) a zjištěnou částkou dotace po přezkoumání způsobilosti výdajů (269 750 Kč). Sankce tedy činila 351 000 Kč, tzn. 56,54 % ($620\,750\text{ Kč} - 269\,750\text{ Kč}$), tzn., že vyplacená částka měla být záporná ($269\,750\text{ Kč} - 351\,000\text{ Kč} = -81\,250\text{ Kč}$). Jelikož celková částka za korekce nebo sankce či finanční opravy, může dosahovat maximálně výše požadované dotace, byla dotace stanovena na 0 Kč.
17. K námitce porušení legitimního očekávání žalobkyně žalovaný uvedl, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem. Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy. Zásady legitimního očekávání se tak nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy. Žalovaný konstatoval, že žalobkyni nesvědčí ani jedna z podmínek pro aplikaci zásady legitimního očekávání. Uzavření Dohody nelze považovat za konkrétní ujištění přímo ve vztahu souladu provedené opravy s Pravidly, a to zvláště za situace, kdy samotná realizace v době uzavření Dohody neproběhla a SZIF mohl vycházet pouze z popisu Projektu v Žádosti o dotaci a dalších dokladech. Navíc oprava a technické zhodnocení jsou si velmi podobné a vždy záleží na skutečném provedení. Jestliže byla žalobkyně od počátku přesvědčena, že se jedná o opravu, a i ji tak celou koncipovala, tak se zcela zjevně dostala do rozporu s Pravidly, kde je výslovně uvedeno, že podpora je poskytována pouze na investice, a to včetně odkazu na zákon o daních z příjmů týkající se odpisů, tedy technického zhodnocení a nikoliv oprav, kde náklady na opravu nelze odepisovat.

III. Žaloba

18. *První žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že jí provedená akce je způsobilým, resp. investičním výdajem ve smyslu Pravidel, přestože z hlediska účetních předpisů se jedná o opravu, jak uvedl ve znaleckém posudku ustanovený znalec. Ačkoli tedy z hlediska účetních předpisů byla stavba správně zaúčtována jako oprava, tak z hlediska Pravidel se dle žalobkyně může jednat o investiční výdaj. Žalobkyně dále poukázala na § 26 odst. 2 písm. c) zákona o daních z příjmů, podle nějž se hmotným majetkem rozumí mj. stavby, které však nejsou v citovaném právním předpise vůbec definovány. Definici stavby nelze nalézt ani v občanském zákoníku, popř. v Pravidlech či v Dohodě. Konečně ani stavební zákon nedefinuje pojem stavba vyčerpávajícím způsobem a naprosto konkrétně, nýbrž ponechává v tomto směru prostor pro volnou úvahu – správní uvážení správního orgánu. Všeobecně se však za stavební dílo – stavbu dle žalobkyně považuje výsledek záměrné lidské činnosti, jehož provedení vyžaduje určitou míru stavebně-technických znalostí a dovedností. Oprava zpevněné plochy je přitom dle žalobkyně nepochybně stavbou. Žalobkyně dále uvedla, že Pravidla pouze „využívají“ odkazu na § 26 odst. 2 zákona o dani z příjmů pro klasifikaci „kategorie“ investičního výdaje, avšak aniž by jakkoli dále s tímto předpisem pracovala. Dále je dle žalobkyně zřejmé, že předmětná akce (Zakázka č. 3), kdy byla původní stará betonová plocha nahrazena moderní zámkovou dlažbou, kterou je usnadněna přeprava hotových výrobků mezi dílnami, naplňuje bez jakýchkoliv pochybností pojem stavební obnovy ve smyslu Pravidel. Přitom pokud dochází k nesouladu mezi Pravidly a předpisy o vedení účetnictví, je třeba se v takovém případě řídit předpisy o vedení účetnictví, nikoliv Pravidly.
19. *Druhou žalobní námitkou* žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, a to pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost. Dle názoru žalobkyně se žalovaný s její argumentací týkající se předmětné akce, jakožto stavby ve smyslu § 26 zákona o dani z příjmů, žádným způsobem nevypořádal. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze konstatoval, že se nejednalo o výstavbu (tj. nejednalo se o stavbu), avšak jak k uvedenému dospěl, není žalobkyni zřejmé. Rovněž není v napadeném rozhodnutí odůvodněn závěr ohledně existence podmínky zaúčtovat výdaje na investiční účet či povinnosti tyto výdaje odepisovat. Taktéž závěr žalovaného, že „... i stavební obnova dle Pravidel musí splňovat tyto podmínky, tzn. i v případě obnovy ve smyslu Pravidel se musí jednat o investiční výdaj“ není odůvodněn.
20. Žalobkyně dále poukazovala na nesrozumitelnost a vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí. Žalovaný na jedné straně tvrdí, že je nesmírně složité a prakticky nemožné posoudit, zda se v dané věci jedná o opravu či technické zhodnocení, avšak na druhé straně uvádí, že koncipovala-li žalobkyně předmětnou akci jako opravu, tak zjevně (a od počátku) nesplňovala podmínky pro poskytnutí dotace dle Pravidel. Žalobkyně má za to, že buď byla Žádost od počátku co do obsahu (resp. předmětu plnění) pro SZIF nejasná, neboť nebylo dotačnímu orgánu zřejmé, zda se jedná o opravu či investici (pak měl žalobkyni vyzvat k vyjasnění) anebo byla Žádost (vč. podkladů) naopak zcela jasná a srozumitelná, a tedy od počátku mělo být SZIF a MAS (dále také jen „dotační orgány“) zřejmé, že dotaci na opravu nepůjde i v případě řádné realizace stavby poskytnout.
21. *Třetí žalobní námitkou* žalobkyně namítala porušení legitimního očekávání, když od počátku ve všech dokumentech (žádostech, formulářích, zápisech atd.), jakož i v podkladech bylo žalobkyni uváděno, že se jedná o opravu. Dotační orgány tedy nemohly být uvedeny jakkoli v omyl, jak je Žádost koncipována a co je jejím předmětem. Žalobkyně je proto přesvědčena, že jí za daného skutkového stavu svědčilo na základě jednání dotačních orgánů legitimní očekávání, že provede-li stavbu označenou jako „oprava zpevněné plochy v provozovně

firmy UNIMONT“ v souladu se Žádostí, tak jí bude dotace proplacena. Žalobkyně se naopak nedomnívá, že by na daný případ dopadala žalovaným zmiňovaná judikatura Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS“) týkající se legitimního očekávání, když žalovaným označený judikát se týkal oblasti veřejných zakázek a zákona o rozpočtových pravidlech, přičemž rozpočtová pravidla se na Dohodu uzavřenou mezi žalobkyní a SZIF na podkladě zákona o SZIF neužijí (viz rozsudek NSS č. j. 6 Afs 249/2019-27 ze dne 31. 3. 2021).

22. Čtvrtou žalobní námitkou žalobkyně namítala, že nelze striktně odmítnout proplacení celé dotace na základě toho, že jedna z ucelených částí dotace je dle žalovaného vadná, když ostatní dvě ucelené části dotace (klimatizace a mostový jeřáb) jsou v pořádku; aplikovat sankci i na Zakázku č. 1 a Zakázku č. 2, jak to činí žalovaný, resp. SZIF, je dle žalobkyně nepřiměřeně tvrdé a formalistické.

IV. Vyjádření žalovaného

23. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 26. 8. 2022 poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, na jehož závěrech setrval. Nad rámec v něm uvedeného nesouhlasil, že by Pravidla umožňovala poskytnutí dotace obecně na stavební výdaje. Dotaci je možno poskytnout pouze na stavební výdaje, které jsou výdaji investičními v souladu s Pravidly. Jak dokládá i znalecký posudek, v daném případě se nejednalo o investiční výdaj, který ani takto nebyl odepisován. Žalovaný dále poznamenal, že žalobkyně opakovaně aplikuje jednotlivá ustanovení Pravidel izolovaně bez jejich vzájemné provazby, a to především směrem ke kap. 1 písm. j) Obecných podmínek Pravidel.
24. Žalovaný vyslovil nesouhlas i s žalobkyní tvrzenou nejasností Pravidel, když v Pravidlech, a to jak v kap. 1 písm. j) Obecných podmínek Pravidel, tak i v kapitole 7., článek 19, odst. 1., písmeno b) části C Pravidel, je zcela jasně stanoveno, že se musí jednat o investici. Obě ustanovení zákona o daních z příjmů, na která se Pravidla odkazují, se týkají odepisování, které žalobkyně neprováděla. Pravidla tedy nejsou rozporná. Výdaj žalobkyně daný požadavek zcela jednoznačně nesplňuje, neboť se jedná o výdaj na stavbu, hmotný majetek pro účely odpisu ve smyslu § 26 zákona o daních z příjmu (ocenění hmotného majetku), ale o výdaj na opravu, jak ostatně potvrdil znalec ve svém posudku. Tento výdaj tedy neplní podmínky pro klasifikaci hmotného a nehmotného majetku dle § 26 zákona o daních z příjmů týkající se odpisu hmotného majetku.

V. Další podání účastníků

25. V replice ze dne 23. 9. 2022 k vyjádření žalovaného žalobkyně nejprve zdůraznila některé ze závěrů uvedených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2021, č. j. 6 Afs 249/2019 – 25, a uvedla, že SZIF před uzavřením Dohody jednostranně stanovil podmínky Dohody v návaznosti na žádost o poskytnutí dotace, kterou žalobkyně (jako žadatel) vyplnila. Žalobkyně (jako žadatel) pak měla pouze možnost přijmout jednostranně stanovené podmínky dotace uvedené v Dohodě (jejichž součástí přitom byla i samotná SZIF a MAS již několikrát zkontrolovaná žádost o dotaci), nebo měla možnost Dohodu neuzavřít. Žalobkyně přitom k neuzavření Dohody neměla žádný důvod, když součástí Dohody byla právě předmětná žádost o dotaci, opakovaně zkontrolovaná a odsouhlasená dotačními orgány.
26. Žalovaný ve vyjádření ze dne 30. 11. 2022 k replice žalobkyně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2019, č. j. 8 Afs 165/2018 - 41, vztahující se

k posouzení legitimního očekávání, který dle názoru žalovaného posuzoval procesně velmi obdobnou situaci.

27. Žalobkyně v duplice ze dne 13. 12. 2022 k vyjádření žalovaného ze dne 30. 11. 2022 uvedla, že žalovaným označený rozsudek NSS k otázce legitimního očekávání není na danou věc přílehlavý (a je účelově citován ve prospěch žalovaného), když jednak pomíjí, že v daném případě poskytly správní orgány žalobkyni ujištění, a to již vlastním uzavřením Dohody na „opravu zpevněné plochy“ a jednak v daném případě správní orgány jimi nyní tvrzené porušení podmínek poznat musely, nikoli mohly, což je rovněž podstatný rozdíl oproti citovanému rozhodnutí NSS. Jestliže dotační orgán se žalobkyní uzavřel Dohodu, kde se zavázal poskytnout dotaci na „opravu zpevněné plochy“, pak nepochybně poskytl žalobkyni ujištění a tedy provedla-li žalobkyně tuto opravu (o čemž není sporu), tak dotaci nyní proplacena být musí.

VI. První posouzení věci Městským soudem v Praze

28. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s., osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Městský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a v rámci prvního posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, protože ji rozsudkem ze dne 27. 2. 2024, č. j. 9 A 56/2022-63, zamítl (dále jen „první rozsudek městského soudu“).
29. O podané žalobě rozhodl soud při prvním posouzení věci bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud v projednávané věci vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci shledal dostatečnými.
30. V první řadě městský soud ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí některou z vad, jejichž existenci je povinen zkoumat z úřední povinnosti ve smyslu § 76 s. ř. s., nadto žalobkyně v žalobě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí rovněž namítala. Městský soud se proto nejprve zabýval posouzením *druhé žalobní námitky*.
31. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013 č. j. 1Afs 92/2012 - 45, bod 28).
32. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypovídá se se všemi odvolacími námitkami (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy

není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64 a dále též např. nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, nález Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, nález Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, nález Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či nález Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).

33. Městský soud dospěl k závěru, že v posuzované věci žádná z výše naznačených skutečností, která by vedla k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, nenastala.
34. Nesrozumitelnost a vnitřní rozporuplnost spatřovala žalobkyně ve skutečnosti, že žalovaný na straně jedné v napadeném rozhodnutí tvrdí, že je nesmírně složité a prakticky nemožné posoudit, zda se v dané věci jedná o opravu či technické zhodnocení, avšak na straně druhé uvádí, že koncipovala-li žalobkyně předmětnou akci jako opravu, tak zjevně (a od počátku) nesplňovala podmínky pro poskytnutí dotace dle Pravidel. Žalobkyně zřejmě měla na mysli část napadeného rozhodnutí, kde žalovaný na straně 29 a 30 konstatoval: *„Navíc oprava a technické zhodnocení jsou si velmi podobné a vždy záleží na skutečném provedení. Jestliže byl navrhovatel od počátku přesvědčen, že se jedná o opravu a i ji tak celou koncipoval, tak se zcela zjevně dostal do rozporu s Pravidly, kde je výslovně uvedeno, že podpora je poskytována pouze na investice a to včetně odkazu na zákon o daních z příjmů týkajících se odpisů, tedy technického zhodnocení a nikoliv oprav, kde náklady na opravu nelze odepisovat.“*
35. Městský soud se s názorem žalobkyně, pokud jde o nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí, neztotožnil, neboť tvrzení uvedená žalovaným si nijak vzájemně neodporují. Rozlišení opravy a technického zhodnocení skutečně není otázkou vždy jednoznačnou a jejich odlišení lze mnohdy provést až na základě konkrétního provedení díla. Uvedené však nevylučuje, že si žalobkyně mohla být od počátku podání žádosti vědoma, že půjde o opravu, a nikoliv o technické zhodnocení, a celou akci tak koncipovala.
36. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů žalobkyně namítala, neboť měla za to, že se žalovaný s její argumentací týkající se předmětné opravy jakožto stavby ve smyslu § 26 zákona o dani z příjmů žádným způsobem nevypořádal. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7Afs 212/2006 - 76). Soud konstatuje, že ačkoliv se s touto částí námítky žalobkyně žalovaný skutečně explicitně nevypořádal, v napadeném rozhodnutí zcela jednoznačně a srozumitelně odůvodnil, proč nelze na opravu (Zakázku č. 3) hledět jako na investiční výdaj ve smyslu Pravidel. Na tomto odůvodnění a závěru žalovaného argumentace

žalobkyně týkající se předmětné opravy jakožto stavby ve smyslu § 26 zákona o dani z příjmů nic nemění. Absence explicitního vypořádání se žalovaným s tímto tvrzením žalobkyně proto nemohla založit a nezaložila nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, „není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.“

37. Za nepřezkoumatelný označila žalobkyně rovněž závěr žalovaného, že „... i stavební obnova dle Pravidel musí splňovat tyto podmínky, tzn. i v případě obnovy ve smyslu Pravidel se musí jednat o investiční výdaj“, který dle jejího názoru není odůvodněn. Soud neshledal ani tento závěr žalovaného nepřezkoumatelným, resp. z tvrzení žalobkyně není zjevné, co měl na předmětném závěru žalovaný dále odůvodňovat. Dotaci je možné dle Pravidel poskytnout výhradně na investiční výdaj a tento výdaj musí spadat do některé z kategorií způsobilých výdajů dle části C., kapitoly 7, Pravidel. Je zcela logické, že nemůže jít o jakýkoliv investiční výdaj a rovněž nemůže jít ani o jakoukoliv například stavební obnovu, ale tato stavební obnova musí být investičním výdajem. Musí tedy být splněny obě podmínky, tj. jít o výdaj uvedený v části C., kapitoly 7, Pravidel a zároveň musí být tento výdaj výdajem investičním ve smyslu části A., kapitola 1, písm. j) Pravidel. Soudu proto není zřejmé, jaké odůvodnění shora citovaného tvrzení žalovaného žalobkyně postrádala.
38. Soud v rámci prvního posouzení věci uzavřel, že žalovaný v napadeném rozhodnutí prezentoval své závěry způsobem, jenž nebrání jejich věcnému přezkumu soudem v tomto řízení a dostal v tomto ohledu veškerým relevantním zákonným a navazujícím judikатурním východiskům přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou jednoznačně seznatelné důvody, pro které žalovaný neshledal podmínky pro poskytnutí dotace naplněnými, resp. pro které žalovaný dospěl k závěru, že SZIF poskytl žalobkyni dotaci ve výši 0 Kč zcela v souladu s Pravidly, jakož i úvahy, jimiž byl při posouzení jednotlivých zákonných hledisek ve svých závěrech veden. Napadené rozhodnutí tak v daném směru není zatíženo vadami, které by zakládaly jeho nepřezkoumatelnost, resp. které by bránily jeho věcnému přezkumu ze strany soudu, neboť je zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný vyšel a jak jej právně posoudil. Správní uvážení, tj. hodnocení rozhodných skutečností rozhodujícím správním orgánem, nebylo v daném případě soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu a odlišný náhled účastníka řízení na způsob hodnocení rozhodujících skutečností správním orgánem není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí. Závěry, k nimž správní orgán dospěl při hodnocení rozhodujících skutečností, nejsou v rozporu se zásadami logického myšlení a uvažování. Tím jsou zároveň i vymezeny meze přezkumné činnosti soudu ve správním soudnictví, pokud jde o správní uvážení. Úkolem soudu tak není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud z těchto skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry

39. Druhou žalobní námitku proto soud neshledal důvodnou.
40. Nad rámec nepřezkoumatelnosti namítané žalobkyní ve druhé žalobní námitce soud neshledal ani jiné vady, jejichž existenci je povinen zkoumat z úřední povinnosti ve smyslu § 76 s. ř. s., proto přikročil k vlastnímu přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu dalších žalobkyní uplatněných námitek.
41. *První žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že jí provedená oprava zpevněné plochy je investičním výdajem ve smyslu Pravidel přesto, že dle předpisů o účetnictví není za investici považována.
42. Městský soud zdůraznil, že příjemce dotace je povinen dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky poskytnuté dotace (viz rozsudek NSS ze dne 19. 3. 2008, č. j. 9 Afs 113/2007-63). Podle Pravidel je možné dotaci poskytnout výhradně na investiční výdaj a tento výdaj musí spadat do některé z kategorií způsobilých výdajů ve smyslu Pravidel. Může jít tedy o stavební obnovu, která však musí být zároveň investičním výdajem. Pro účely Pravidel se investičním výdajem rozumí výdaj, který splňuje podmínky pro klasifikaci hmotného a nehmotného majetku podle § 28 a § 32a zákona o daních z příjmů. Mezi takové výdaje však nepatří oprava ve smyslu § 47 odst. 2 vyhlášky č. 500/2002 Sb. Dotace tudíž mohla být poskytnuta pouze na investiční výdaje ve smyslu Pravidel, tj. na stavební obnovu (přestavbu, modernizaci či statické zabezpečení) nebo novou výstavbu provozovny.
43. Žalobkyně podala žádost o dotaci na projekt, v němž spornou Zakázku č. 3 popsala jako stavební opravu. Z tohoto popisu podle městského soudu vyplynulo, že v případě zpevněné plochy se jedná o dlouhodobý hmotný majetek ve smyslu § 7 odstavec 2 písm. a) vyhlášky č. 500/2002 Sb. Městský soud dále odkázal na § 7 odst. 7 vyhlášky č. 500/2002 Sb., který stanoví, že Položka "B.II.1.2. Stavby" a položka "B.II.2. Hmotné movité věci a jejich soubory" *dále obsahuje technické zhodnocení, a to od výše ocenění stanoveného v § 47 odst. 4: a) majetku uvedeného v § 28 odst. 5 zákona, b) drobného hmotného majetku.* Pokud žalobkyně v žalobě namítala, že oprava zpevněné plochy byla správně zaúčtována na účet 511 200, avšak ve smyslu Pravidel jde o investiční výdaj, neboť jako stavba splňuje podmínku pro klasifikaci hmotného majetku podle § 26 odst. 2 písm. c) zákona o daních z příjmů, městský soud k tomu uvedl, že se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že v případě, kdy žalobkyně nechala provést odstranění stávající panelové betonové podlahy a nahradila ji moderní betonovou zámkovou dlažbou, jedná se o technické zhodnocení stavby.
44. V takovém případě se podle městského soudu měla žalobkyně podříditi podmínkám opatření k nápravě a vyúčtovat náklady na provedení zakázky č. 3 jako investiční akci a přes zavádějící označení projektu jako „oprava“ uplatnit čl. 19 odst. 1 písm. b) bod e) Pravidel tak, že náklady zaúčtuje na investiční účet jako „obnovu“ či „modernizaci“. V takovém případě by podmínky pro vyplacení dotace zřejmě splnila. Byla by ovšem nucena danou položku postupně v průběhu několika let řádně odepisovat v účetnictví jako dlouhodobý hmotný majetek navýšený o technické zhodnocení. Protože se žalobkyně rozhodla postupovat podle druhé varianty, tedy náklady vyúčtovala jako opravu podle § 47 odst. 2 vyhlášky č. 500/2002 Sb. a uplatnila ji jako jednorázový náklad, podmínky pro vyplacení dotace nebyly splněny.
45. Soud proto neshledal první žalobní námitku důvodnou.
46. *Třetí žalobní námitku*, kterou žalobkyně namítala porušení legitimního očekávání, soud rovněž neshledal důvodnou. Zásada legitimního očekávání vychází z požadavku ustálené rozhodovací praxe správních orgánů, která představuje jistý limit, spíše však korektiv jejich

činnosti směrem pro futuro. Souvisí právě s předvídatelností, a to jak procesního postupu, tak i následně přijatého řešení. Jak uvedl Ústavní soud v nálezu ze dne 11. 5. 2005, sp. zn. II. ÚS 487/03), „*ke znakům právního státu a mezi jeho základní hodnoty patří neoddělitelně princip právní jistoty..., jehož neopominutelným komponentem je nejen předvídatelnost práva, nýbrž i legitimní předvídatelnost postupu orgánu veřejné moci v souladu s právem a zákonem stanovenými požadavky*“.

47. Soud upozornil, že dotace poskytnutá na základě veřejnoprávní smlouvy – v nyní posuzovaném případě Dohody o poskytnutí dotace – je institutem odlišným od dotace poskytnuté dle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“). Jak ostatně konstatoval též NSS v rozsudku ze dne 31. 3. 2022, sp. zn. 6 Afs 249/2019, „*rozpočtová pravidla se na Dohodu uzavřenou mezi stěžovatelkou a SZIF na podkladě zákona o SZIF neuplatní. [...] Na poskytování dotací ze strany SZIF se tedy aplikují jiné právní předpisy, nikoli rozpočtová pravidla. Dohoda o poskytnutí dotace je tedy dohodou uzavřenou zcela mimo režim rozpočtových pravidel.*“ Ve vztahu k posuzování legitimního očekávání příjemce dotace a jeho možného porušení je však (přes shora uvedené) judikatura vztahující se k legitimnímu očekávání příjemce dotace dle rozpočtových pravidel aplikovatelná. Příkladem lze uvést rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2019, č. j. 8 Afs 165/2018-4, kde NSS uzavřel, že „*[z]a dodržení podmínek dotace je odpovědný stěžovatel, jak plyne z bodu VII. odst. 3 písm. a) Dohody. Ke stejnému závěru dospěla i judikatura (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 15/2012-38). Domáhat se legitimního očekávání by stěžovatel mohl jen v případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany správních orgánů. To v projednávané věci nenastalo, a stěžovatel to ani nenamítl. Uzavření Dohody v době, kdy porušení podmínek mohl Fond zjistit, nelze považovat za poskytnutí těchto ujištění (obdobně rozsudek Soudního dvora EU ze dne 21. 12. 2011, věc C-465/10). V kapitole 3. písm. k) části A Pravidel se uvádí, že nárok na dotaci vzniká žadateli při jejím podpisu jen za splnění podmínek Dohody a Pravidel. Ty však, jak bylo uvedeno výše, stěžovatel nedodržel. Stěžovatel tedy neměl legitimní očekávání; kasační námitka není důvodná.*“
48. V nyní projednávané věci se žalobkyně dovolávala legitimního očekávání, které jí mělo být založeno verifikací Žádosti ze strany MAS a SZIF a uzavřením Dohody o poskytnutí dotace mezi žalobkyní a SZIF. NSS v rozsudku ze dne 30. 10. 2012, č. j. 1 Afs 64/2012-33, vymezil, že „*[p]ředpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy [rozsudek Soudního dvora ze dne 25. 3. 2010, Sviluppo Italia Basilicata (C-414/08, Sb. rozh., s. I-02559); viz zejména body 102 a 107 rozsudku]. Zásady legitimního očekávání se tak nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy [rozsudek Soudního dvora ze dne 13. 3. 2008, Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorpening a další (spojené věci C-383/06 až C-385/06, Sb. rozh., s. I-01561); bod 56]. Soudní dvůr proto neshledal, že by došlo k zásahu do zásady legitimního očekávání ani v případě, v němž příslušný vnitrostátní orgán nemohl v okamžiku, kdy rozhodl o poskytnutí pomoci, nevědět, že příjemce nedodržel pravidla pro zadávání veřejných zakázek, neboť vybral poskytovatele pověřeného uskutečněním operace financované z této pomoci ještě před tím, než mu byla pomoc poskytnuta [rozsudek Soudního dvora ze dne 21. 12. 2011, Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre (C-465/10)]“⁴. Proto jsou dle citovaného rozsudku NSS „*za dodržení všech podmínek dotací jsou odpovědní výlučně příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani**

neomezuje odpovědnost příjemce dotace. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem.“

49. Ze shora uvedených závěrů NSS a SDEÚ pro nyní posuzovanou situaci plyne, že skutečnost, že MAS a SZIF mohl či měl vědět na základě uzavřené Dohody, že Zakázka č. 3 je opravou, která není investičním výdajem ve smyslu Pravidel, automaticky legitimní očekávání žalobkyně nezakládá. Aby žalobkyni mohlo legitimní očekávání vzniknout, muselo by jít o konkrétní ujištění ze strany dotačního orgánu; samotná skutečnost, že dotační orgán byl při uzavření Dohody o poskytnutí dotace obeznámen s obsahem Žádosti o dotaci a s vymezením (názvem) Zakázky č.3 neznámá, že by se žalobkyně mohla úspěšně bez dalšího dovolávat zásady legitimního očekávání, neboť tím, kdo odpovídá za dodržení pravidel a podmínek poskytnutí dotace, je její příjemce, nikoliv poskytovatel. *Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38).
50. Soud proto dále posuzoval, zda byla žalobkyně dotačním orgánem konkrétně ujištěna, že je oprava zpevněné plochy investičním výdajem ve smyslu Pravidel a tedy uznatelným nákladem. Vycházejí ze zásady presumpce úplnosti správního spisu, soud z obsahu předloženého spisového materiálu ani ze spisového přehledu neshledal, že by žalobkyně položila dotačním orgánům konkrétní otázku, např. zda je oprava zpevněné plochy, která je dle účetních předpisů vykazována jako oprava, nikoliv jako investice, investičním výdajem ve smyslu Pravidel, na kterou by se jí mohlo dostat konkrétního ujištění (sama žalobkyně ostatně ani existenci obdobného dotazu směrem k dotačním orgánům a jejich následné výslovné ujištění netvrdila). Soud proto dospěl k závěru, že ke konkrétnímu ujištění ze strany dotačního orgánu, že by oprava zpevněné plochy byla investičním výdajem ve smyslu Pravidel, nedošlo. Ačkoliv žalobkyně od podání Žádosti označovala předmět dotace a Zakázku č. 3 jako opravu, nevypovídá takové označení samo o sobě o způsobilosti těchto výdajů jako investičních ve smyslu Pravidel. Sama žalobkyně od počátku uváděla, že jde o opravu a že jako oprava musí být zaúčtována, proto bylo na místě se o to spíše zabývat uznatelností takového výdaje, což však žalobkyně neučinila.
51. Závěrem soud poznamenal, že si je vědom judikatury NSS, dle které *„[j]e to poskytovatel dotace, který primárně svým rozhodnutím vytváří právní rámec, v jehož mezích má žadatel povinnost se pohybovat. Je to tedy právě poskytovatel dotace, který svým rozhodnutím stanoví podmínky poskytnutí dotace, ale i případné změny těchto podmínek. Pokud se žadatel pohyboval v legálním prostoru, který poskytovatel dotace vymezil svým rozhodnutím, nelze mu takové jednání přičítat k tíži.“* Dále NSS uvedl, že, *„poskytnutím dotace získává příjemce podporu, na kterou není právní nárok. Poskytovateli dotaci proto nelze odepírat právo vymezit podmínky, na nichž bude pro účely poskytnutí dotace bezvýhradně trvat. Je jenom na něm rozhodnout, zda bude a za jakých podmínek určitý okruh projektů podporovat. Jestliže však učiní takovéto rozhodnutí, musí rovněž zohlednit, že jeho činnost ovlivňuje také následné ekonomické úvahy žadatelů o poskytnutí dotace a závazky, které na sebe tyto subjekty berou v souvislosti s realizací dotované zakázky a rovněž i v souladu se zásadou právní jistoty musí případné podmínky stanovit jasně a jednoznačně.“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 Afs 90/2012-33). Uvedené judikатурní závěry se však vztahují na ochranu právní jistoty a legitimního očekávání v situaci, kdy se žadatel pohyboval v mezích Pravidel. Tyto situace je ale nezbytné odlišit od nyní projednávané věci, kdy se žalobkyně v mezích Pravidel a

souvisejících závazných dokumentů nepohybovala (viz vypořádání první žalobní námitky shora).

52. Ani poslední, *čtvrtou žalobní námitku* soud neshledal důvodnou. Částečné nebo úplné odnětí podpory a správní sankce jsou upraveny v článku 63 Prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ze dne 17. 7. 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013. Příslušný orgán přezkoumá žádost o platbu, kterou přijal od příjemce, a určí částky způsobilé k podpoře. Určí a) částku, která má být příjemci vyplacena na základě žádosti o platbu a rozhodnutí o grantu; b) částku, která má být zaplacená příjemci po přezkoumání způsobilosti výdajů v žádosti o platbu. Pokud částka určená podle písmene a) přesahuje částku určenou podle písmene b) o více než 10 %, uplatní se na částku určenou podle písmene b) správní sankce. Výše sankce se stanoví jako rozdíl mezi těmito dvěma částkami, avšak nesmí přesáhnout úplné odnětí podpory.
53. Jak plyne z obsahu spisové dokumentace, Projekt žalobkyně „*Oprava zpevněné plochy v provozovně firmy UNIMONT a modernizace technologie*“ sestával ze tří zakázek. Zakázka č. 1 „Jednonosíkový mostový jeřáb s řetězovým kladkostrojem“ byla fakturována částkou 374 979 Kč, částka, ze které je stanovena dotace, činila 300 000 Kč a výše dotace činila 45%, tj. celkem 135 000 Kč. Zakázka č. 2 „*Klimatizační podstropní jednotky*“ byla fakturována částkou 299 445 Kč, což byla také částka, ze které je stanovena dotace, výše dotace činila rovněž 45%, tj. částku 134 750 Kč. U Zakázky č. 2 byla zjištěna lhůta pro podání nabídek nižší než je lhůta uvedená v bodu 3.3.2 Příručky pro zadávání zakázek, proto byla výše dotace snížena o 5%, což činí částku po zaokrouhlení 6 738 Kč. Zakázka č. 3 „*Oprava zpevněné plochy*“, která je předmětem žalobní argumentace, byla fakturována částkou 1 551 298 Kč, částka, ze které je stanovena dotace, činila 1 379 445 Kč a výše dotace činila rovněž 45%, tj. částku 620 750 Kč. U Zakázky č. 3 byla provedena korekce ve výši 780 000 Kč (tj. 56,54% z částky 1 379 445 Kč). Podle článku 19 odstavec 1 písm. b) Pravidel je podpora poskytována ve výši 45%, což činí částku 351 000 Kč.
54. Dotace tak byla ponížena z celkové částky 620 750 Kč o částku 351 000 Kč (korekce u Zakázky č. 3), což činí celkovou výši dotace v částce 269 750 Kč. Z dotace byla dále odečtena sankce podle článku 63 Prováděcího nařízení Komise EU ve výši 351 000 Kč, tedy ve výši odpovídající rozdílu mezi částkou dotace požadovanou (620 750 Kč) a zjištěnou (269 750 Kč). Celková možná poskytnutá dotace byla u všech tří zakázek 269 750 Kč, sankce za korekce, sankce a finanční opravy byla stanovena částkou 351 000 Kč. Protože tedy celková částka za korekce, sankce, a finanční opravy může dosahovat maximálně výši požadované dotace, byla výše dotace správně a důvodně stanovena ve výši 0 Kč. Kromě toho bylo nutno ještě zohlednit finanční opravu za porušení povinnosti dodržení lhůty pro podání nabídek u zakázky č. 2 v částce 6 738 Kč, proto z uvedených důvodů žalobkyni nebylo možno poskytnout žádnou dotaci.
55. Sankce, která vedla k proplacení dotace ve výši 0 Kč, byla následně stanovena k celé požadované dotaci, neboť částka požadované dotace byla o více než o 10 % vyšší než částka způsobilá k podpoře. Na základě shora uvedeného měl proto městský soud v rámci prvního posouzení věci za zjevné, že SZIF postupoval v souladu se závaznými předpisy, jakkoliv se mohla žalobkyni zdát výsledná částka k proplacení ve výši 0 Kč nepřiměřená.

VII. Kasační stížnost žalobkyně a její posouzení Nejvyšším správním soudem

56. První rozsudek městského soudu ze dne 27. 2. 2024, č. j. 9 A 56/2022-63, byl ke kasační stížnosti žalobkyně zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2025, č. j. 9 Afs 117/2024-41, a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení (dále jen „zrušující rozsudek NSS“).
57. Ve zrušujícím rozsudku NSS zrekapituloval, že městský soud neshledal rozporuplný závěr žalovaného, že je složité posoudit, zda se v dané věci jedná o opravu či technické zhodnocení. Podle městského soudu žalovaný jednoznačně a srozumitelně odůvodnil, proč nelze na opravu nahlížet jako na investiční výdaj ve smyslu Pravidel. Pokud žalobkyně označila za nepřezkoumatelný závěr žalovaného, že „(...) i stavební obnova dle Pravidel musí splňovat tyto podmínky, tzn. i v případě obnovy ve smyslu Pravidel se musí jednat o investiční výdaj“, tak ani tento závěr žalovaného není nepřezkoumatelným, resp. z argumentace žalobkyně není zjevné, co měl žalovaný ještě dále odůvodňovat. NSS závěry městského soudu ohledně přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nikterak nerozporoval.
58. NSS dále konstatoval, že mezi účastníky řízení není sporné, jak byl Projekt žalobkyně v případě Zakázky č. 3 popsán v žádosti o dotaci, ani jaký byl obsah listinných podkladů předkládaných dotačním orgánům týkajících se této zakázky, na které žalobkyně v řízení odkazovala a které jsou součástí správního spisu.
59. Protože realizace Zakázky č. 3 spočívala ve výměně původních betonových silničních panelů za novou betonovou dlažbu, došlo v předchozím řízení u městského soudu ke sporu mezi SZIF a žalobkyní o to, zda se jedná o opravu či technické zhodnocení majetku ve smyslu daňových předpisů, a o to, zda lze výdaje vynaložené na realizaci této zakázky klasifikovat jako nezpůsobilé k proplacení ve smyslu Pravidel či nikoli. SZIF v předchozím řízení před městským soudem (sp. zn. 11A 101/2019) argumentoval tím, že jde o technické zhodnocení, čemuž odpovídá i opatření k nápravě, kterým v rámci kontroly vyzval žalobkyni k zaúčtování nákladu vynaloženého na Zakázku č. 3 jako investice, nikoli jako opravy.
60. NSS přisvědčil, že v praxi dochází v konkrétních případech k pochybnostem, zda realizací určité stavební úpravy došlo k technickému zhodnocení či pouze k opravě stavby. Uvedená pochybnost vznikla SZIF u Zakázky č. 3, která mohla být svým konkrétním provedením i technickým zhodnocením stavby (stávající plochy provozovny žalobkyně) ve smyslu zákona o daních z příjmů. Tuto pochybnost však dle závěru NSS odstranil žalovaný v řízení ve sporu z veřejnoprávní smlouvy, který k posouzení této otázky ustanovil znalce z oboru ekonomika a stavebnictví, doc. Ing. Jaromíra Rysku, CSc. Znalec předmět Zakázky č. 3 vyhodnotil na základě jeho technického provedení jako opravu. Z jeho znaleckého posudku plyne, že nově vybudovaná zpevněná plocha dle předložené dokumentace (zejména technické dokumentace stavby) má podle zákona o účetnictví a Účtové osnovy charakter opravy, nikoli investice, a tudíž výdaj dle faktury č. 20181092 na tuto akci má být (a byl) zaúčtován v účetním deníku na účet 511 200 jako oprava. Podle znalce nemohly být tyto výdaje zaúčtovány jinak. Provedená nová dlažba nevykazuje lepší stavebně technické parametry, než původní kryt ze silničních panelů. Pokud jde o posouzení předmětného výdaje coby způsobilého ve smyslu Pravidel, znalec s odkazem na předmět své odbornosti odmítl odpovědět na otázku, zda tato oprava spadá i pod pojem „investiční výdaj“, tak jak je definován ve smyslu Pravidel, k jejichž dodržování se žalobkyně zavázala.
61. Pokud k tomu městský soud uvedl, že má ve shodě se žalovaným za to, že jde o technické zhodnocení stavby, které měla žalobkyně přes zavádějící označení projektu jako opravy zaúčtovat jako obnovu či modernizaci ve smyslu Pravidel, pak z těchto závěrů je dle NSS

zřejmé, že městský soud nezohlednil skutkový vývoj věci, k němuž došlo v řízení ve sporu z veřejnoprávní smlouvy. Žalovaný přitom postavil najisto, že v případě Zakázky č. 3 nešlo o technické zhodnocení, nýbrž o opravu ve smyslu daňových předpisů. Z hlediska účetních předpisů pak i náklady vynaložené na realizaci Zakázky č. 3 byly zaúčtovány správně. Citované závěry městského soudu se tak dle NSS mívají se skutkovými důvody, z nichž při posouzení věci vycházel žalovaný, a jsou v rozporu s obsahem správního spisu. První rozsudek městského soudu byl proto stížen vadou, pro kterou nemohl v kasačním přezkumu obstát. Závěry městského soudu dle NSS rovněž neposkytovaly odpověď na žalobní argumentaci, jejichž podstata tkví v jiném výkladu Pravidel, resp. odlišném výkladu pojmu „investiční výdaj“ žalobkyní, než jaký předestřel žalovaný v napadeném rozhodnutí. Městský soud dle závěrů NSS neodpověděl na žalobní námitku, zda oprava může být stavbou ve smyslu Pravidel, a tudíž i způsobilým výdajem, jinými slovy, zda je výklad Pravidel předkládaný žalobkyní správný i za situace, kdy bylo postaveno najisto, že se v daném případě nejednalo o technické zhodnocení.

62. Ke kasační argumentaci žalobkyně, týkající se legitimního očekávání, Nejvyšší správní soud uvedl, že v této části závěry prvního rozsudku městského soudu obstojí, neboť žalobkyní legitimní očekávání ve správnost jejího postupu nevzniklo.

VIII. Řízení u Městského soudu v Praze po zrušujícím rozsudku NSS

63. Při jednání konaném dne 21. 1. 2026 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
64. Zástupce žalobkyně v průběhu ústního jednání odkázal na obsah žaloby, následnou repliku ze dne 23. 9. 2022 a dupliku ze dne 13. 12. 2022 a zopakoval, že k zásahu do legitimního očekávání žalobkyně nepochybně došlo. Žalobkyně v roce 2017 podala žádost, jejímž předmětem byla mimo jiné oprava zpevněné plochy v její provozovně, což bylo v žádosti na několika místech výslovně uvedeno. Stavební oprava měla spočívat ve výměně původních betonových silničních panelů v prostoru mezi novou zámečnickou halou a starou zámečnickou dílnou za novou betonovou zámkovou dlažbu. K tomu byla přiložena projektová dokumentace projektanta nazvaná jako Oprava zpevněné plochy. Následně probíhalo několik postupných schvalování záměru stavební opravy dotačními orgány, které k předmětu Zakázky č. 3 nikdy nepožadovaly žádné vysvětlení, doplnění nebo změnu v projektové dokumentaci. Následně žalobkyně uzavřela Dohodu na stavební opravu zpevněné plochy provozovny, čímž se jí dostalo ujištění, že jí dotace bude proplacena, jestliže provede stavební opravu. Žalobkyně provedla stavební opravu řádně a řádně ji jako opravu zaúčtovala. Přesto jí však dotace na stavební opravu nebyla proplacena. SZIF nezpochybnil, že by provedený výdaj nebyl investičním výdajem ve smyslu Pravidel, avšak neakceptoval způsob zaúčtování. Žalobkyně je zámečnická firma, která má do deseti zaměstnanců. Nemá vlastní účetní, nemá žádného daňového poradce, není specializovaná na dotace. Spolehla se na dotační orgán a předpokládala, že když provede stavební opravu, jak od začátku transparentně a jasně uváděla, tak že jí bude dotace na stavební opravu v souladu s uzavřenou Dohodou proplacena. Judikatura, na kterou v souvislosti s legitimním očekáváním odkazoval i Nejvyšší správní soud, není dle žalobkyně na danou skutkovou situaci použitelná. V projednávané věci dotační orgány od začátku věděly, že se jedná o stavební opravu. Takhle to bylo ve všech podkladech popisováno, a přesně takto ji žalobkyně realizovala. Žalovaný ostatně ani nikdy nezpochybňoval, že žalobkyně neprovedli přesně to, co dle Dohody provést měla. I pokud bychom odhlédli od otázky legitimního očekávání, je

třeba vycházet z toho, že ač z hlediska účetního se jedná o opravu, tak z hlediska Dohody a Pravidel musí být brána jako způsobilý investiční výdaj, který měl být proplacen. Stavební oprava v daném případě naplňovala definici stavby a naplňovala i podmínky pro to, aby byla dle Pravidel způsobilým investičním výdajem coby stavební obnova. Jednatel žalobkyně poté podrobně popsal průběh jednání s dotačními orgány a zopakoval, že o předmětu Zakázky č. 3 nikdy nebylo pochyb, žalobkyně se vždy chovala zcela transparentně a uzavřenou Dohodu a dotační podmínky beze zbytku naplnila.

65. Zástupce žalobkyně závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
66. Žalovaný v rámci jednání před soudem odkázal na napadené rozhodnutí a na vyjádření k žalobě. Uvedl, že skutkový stav zůstal nezměněn, zabýval se jím jak městský soud při prvním posouzení věci, tak i následně NSS. Byť lidsky má žalovaný pro situaci žalobkyně pochopení, zopakoval, že dotací podporované jsou toliko investiční výdaje. Závěrem proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
67. Soud – stejně jako při prvním projednání věci – vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci shledal dostatečnými. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008–117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
68. Po posouzení věci městský soud opětovně dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
69. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
70. Žalobkyně podala dne 3. 7. 2017 Žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova. MAS provedl kontrolu Žádosti a dne 15. 9. 2017 byla Žádost ze strany MAS verifikována bez výhrad. Následně byla Žádost postoupena na SZIF, který vydal žalobkyni dne 4. 10. 2017 Potvrzení o zaregistrování Žádosti o dotaci z PRV na projekt s názvem Oprava zpevněné plochy v provozovně firmy UNIMONT a modernizace technologie. Žádost byla SZIF verifikována dne 29. 11. 2017. Následně byla mezi žalobkyní a SZIF dne 19. 4. 2018 uzavřena Dohoda o poskytnutí dotace na předmětný Projekt z Programu rozvoje venkova ČR.
71. Po realizaci Projektu žalobkyně podala dne 30. 11. 2018 Žádost o platbu. Předmětem Žádosti o platbu bylo proplacení Zakázky č. 1 označené jako „*Jednonosníkový mostový jeřáb 1,6 t/6m s řetězovým kladkostrojem*“; Zakázky č. 2 označené jako „*Klimatizační podstropní jednotky*“ a Zakázky č. 3 označené jako „*Oprava zpevněné plochy*“.
72. V rámci provedené kontroly fyzické realizace Projektu dne 4. 2. 2019 byla žalobkyně ze strany SZIF vyzvána k zaúčtování faktury č. 20181092 (tj. faktura vztahující se k Zakázce č. 3) na samostatném analytickém účtu, kdy faktura musí být zaúčtována jako investice. Žalobkyně podala proti kontrolnímu zjištění námitky, přičemž dne 20. 3. 2019 bylo žalobkyni doručeno Vyřízení námitek proti kontrolnímu zjištění vyhotovené dne 19. 3. 2019 pod č. j.: SZIF/2019/0223482, kterým byly námitky zamítnuty. Jako důvod pro zamítnutí námitek SZIF uvedl, že: „*lze dotaci poskytnout pouze pro investiční výdaje, jak jsou definovány v kapitole 1 Obecných podmínek Pravidel. Kontrola správnosti zaúčtování je prováděna při fyzické kontrole na místě u žadatele ...*“
73. Následně žalobkyně obdržela dne 16. 4. 2019 oznámení SZIF ze dne 11. 4. 2019, č. j. SZIF/2019/0282150, označené jako Oznámení o výši dotace, kterým byla navrhovateli (žalobkyni) přiznána dotace ve výši 0 Kč.

74. Proti Oznámení o výši dotace podala žalobkyně ke zdejšímu soudu žalobu, která byla rozsudkem ze dne 24. 10. 2019, č. j. 11 A 101/2019-45 zamítnuta. Ke kasační stížnosti žalobkyně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 3. 2021, č. j. 6 Afs 249/2019-27, rozsudek 11 A 101/2019-45 zrušil a žalobu proti Oznámení o výši dotace odmítl, „*neboť se nejedná o rozhodnutí, jímž by byl na úrovni veřejné správy konečným způsobem vyřešen spor z veřejnoprávní smlouvy; tím je pouze rozhodnutí příslušného nadřízeného správního orgánu podle § 169 odst. 1 písm. d) správního řádu.*“
75. V návaznosti na závěry Rozsudku NSS podala žalobkyně dne 26. 4. 2021 návrh na zahájení sporného řízení (evidováno pod č.j. MZE-24886/2021) podle § 141 správního řádu, jehož výsledkem bylo vydání napadeného rozhodnutí, jak je uvedeno shora.
76. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
77. Podle § 159 odst. 1 správního řádu „*veřejnoprávní smlouva je dvoustranný nebo vícestranný úkon, který zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti v oblasti veřejného práva.*“
78. Podle § 141 odst. 1 správního řádu „*ve sporném řízení správní orgán řeší spory z veřejnoprávních smluv (část pátá) a v případech stanovených zvláštními zákony spory vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů.*“
79. Podle § 141 odst. 2 správního řádu „*sporné řízení se zahajuje na návrh.*“
80. Podle § 141 odst. 4 správního řádu „*ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navrhované důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.*“
81. Podle § 141 odst. 7 správního řádu „*rozhodnutím ve sporném řízení správní orgán návrhu zcela, popřípadě zčásti vyhoví, anebo jej zamítne, popřípadě ve zbylé části zamítne.*“
82. Dle části A. Obecné podmínky, bod 1. Základní pojmy a zkratky, písm. f) Pravidel, „*[p]ro účely těchto Pravidel se rozumí: „Fichí (opatřením Programového rámce)“ – stručný popis opatření Programového rámce PRV v SCLLD MAS ve struktuře definované Pravidly MAS, [...].*“
83. Dle části A. Obecné podmínky, kapitola 1. Základní pojmy a zkratky, písm. j) Pravidel, „*[p]ro účely těchto Pravidel se rozumí: „investičním výdajem“ – výdaj, který musí splňovat podmínky pro klasifikaci hmotného a nehmotného majetku dle § 26 a 32a) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“). Žadatel/příjemce dotace, který je účetní jednotkou, může využít vlastní klasifikaci hmotného a nehmotného majetku v případě, kdy to umožňuje zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o účetnictví“), a jeho prováděcí vyhlášky. Toto je podmíněno doložením příslušného dokumentu vymezujícího tuto hranici v souladu s platnou legislativou, a to při kontrole na místě. V případě nedoložení tohoto dokumentu bude hmotný a nehmotný majetek klasifikován v souladu se zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Za investiční výdaj je dále považován nákup pozemku, [...].*“
84. Dle části A. Obecné podmínky, kapitola 1. Základní pojmy a zkratky, písm. aaa) Pravidel, „*[p]ro účely těchto Pravidel se rozumí: „způsobilým výdajem“ – výdaj, na který může být z dané Fiche a v daném roce příjmu žádostí poskytnuta dotace a který byl specifikován v Žádosti o dotaci (ve výjimečných případech, kdy to umožňují specifické podmínky Pravidel, se jedná o náklad), [...].*“

85. Dle části A. Obecné podmínky, kapitola 3. Obecná ustanovení pro poskytnutí dotace v rámci Programu rozvoje venkova, písm. e) Pravidel, „[z]a plnění podmínek stanovených Pravidly/Dohodou zodpovídá výhradně žadatel/příjemce dotace, [...]“.
86. Dle části C. Specifické podmínky pro aktivity dle jednotlivých článků, kapitola 7 vztahující se ke článku 19, odstavec 1., písmeno b) Podpora investic na založení nebo rozvoj nezemědělských činností (dále jen „kapitola 7“), písm. a) Vymezení Fiche Pravidel, „Podpora v rámci tohoto článku zahrnuje investice na založení a rozvoj nezemědělských činností.“
87. Podle části C, kapitoly 7, čl. 19 odst. 1 písm. b) bodu e) Pravidel lze dotaci poskytnout pouze na *investiční výdaje, jak jsou definovány v kapitole 1 Obecných podmínek Pravidel*.
88. Pravidla dále v části C, kapitola 7, čl. 19 odst. 1 písm. b) bodu e) rovněž uvádí, že *způsobilé investiční výdaje na založení nebo rozvoj nezemědělských činností představují mimo jiné výdaje na stavební obnovu (přestavba, modernizace, statické zabezpečení) či novou výstavbu provozovny, kanceláře (včetně nezbytného zázemí pro zaměstnance) či malokapacitního ubytovacího zařízení (včetně stravování a dalších budov a ploch v rámci turistické infrastruktury, sportoviště a příslušné zázemí)*.
89. Dle § 26 odst. 2 písm. c) zákona o daních z příjmu, „[h]motným majetkem se pro účely tohoto zákona rozumí stavby, s výjimkou 1. provozních důlních děl, 2. drobných staveb na pozemcích určených k plnění funkcí lesa, sloužících k zajišťování provozu lesních školek nebo k provozování myslivosti, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 30 m² a výšku 5 m, 3. oplocení sloužícího k zajišťování lesní výroby a myslivosti, které je drobnou stavbou, [...]“.
90. Dle § 26 odst. 2 písm. f) zákona o daních z příjmu, „[h]motným majetkem se pro účely tohoto zákona rozumí jiný majetek vymezený v odstavci 3.“
91. Dle § 26 odst. 3 písm. a) zákona o daních z příjmu, „[j]iným majetkem se pro účely tohoto zákona rozumí technické zhodnocení a výdaje na otvírky nových lomů, pískoven a hlinišť, pokud nezvyšuje vstupní cenu a zůstatkovou cenu hmotného majetku, s výjimkou uvedenou v § 29 odst. 1 písm. f), [...]“.
92. Dle § 47 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 500/2002 Sb., „[s]oučástí ocenění dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku a technického zhodnocení zejména nejsou: opravy a údržba. Opravou se odstraňují účinky částečného fyzického opotřebení nebo poškození za účelem uvedení do předchozího nebo provozuschopného stavu. Uvedením do provozuschopného stavu se rozumí provedení opravy i s použitím jiných než původních materiálů, dílů, součástí nebo technologií, pokud tím nedojde k technickému zhodnocení. Údržbou se rozumí soustavná činnost, kterou se zpomaluje fyzické opotřebení a předchází poruchám a odstraňují se drobnější závady, [...]“.
93. Dle § 2 odst. 3 zákona č. 183/2006 Ab., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v rozhodném znění, se *stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu*.
94. Jak vyložil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 31. 3. 2021, č. j. 6 Afs 249/2019-27, je nepochybné, že Dohoda o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova uzavřená mezi žalobkyní a SZIF je veřejnoprávní smlouvou (subordinační) podle části páté správního řádu (§ 161). Uzavřením veřejnoprávní smlouvy dochází k úpravě vztahu mezi příjemcem a poskytovatelem dotace, a to jak v oblasti práva hmotného, tak v oblasti práva procesního.

Veřejnoprávní smlouva, stejně jako smlouva soukromoprávní, je primárně založena na smluvním konsenzu, tj. vzájemně adresovaných, obsahově shodných a v zásadě svobodných projevech vůle dvou nebo více stran. Zatímco však v soukromoprávních vztazích jsou účastníci smluvního vztahu v rovném postavení, při uzavírání smlouvy o poskytnutí dotace dochází ke stanovení podmínek poskytnutí dotace poskytovatelem a smluvní volnost příjemce se omezuje na možnost tyto podmínky akceptovat nebo odmítnout. I pro smluvní strany veřejnoprávní smlouvy pak platí právní princip, že smlouvy se mají dodržovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2007, č. j. 2 Afs 58/2007 - 58, ze dne 22. 5. 2008, ze dne 14. 5. 2007, č. j. 2 Afs 49/2007 - 96, případně též rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 21. 5. 2008, č. j. Konf 31/2007 - 91).

95. Jde-li o veřejnoprávní smlouvu podle § 161 správního řádu, spory z veřejnoprávní smlouvy rozhoduje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy [§ 169 odst. 1 písm. d) správního řádu]. Spory z veřejnoprávních smluv se řeší ve sporném řízení (§ 141 správního řádu). Platí přitom, že proti rozhodnutí o sporu z veřejnoprávní smlouvy nelze podat odvolání ani rozklad (§ 169 odst. 2 správního řádu). Teprve proti rozhodnutí o sporu z veřejnoprávní smlouvy je možné podat žalobu ke správnímu soudu, neboť tyto spory je nutné v souladu se zásadou subsidiarity správního soudnictví primárně posuzovat v rámci veřejné správy.
96. Žalobou napadené rozhodnutí o sporu z veřejnoprávní smlouvy v projednávané věci je tedy rozhodnutím přezkoumatelným podle § 65 odst. 1 s. ř. s. ve správním soudnictví (obdobně srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2014, č. j. 7 Afs 126/2013 - 50, ze dne 5. 2. 2014, č. j. 1 Afs 116/2013 - 52).
97. Podle § 11 zákona č. 256/2000 Sb. Státní zemědělský intervenční fond poskytuje dotace v souladu s tímto zákonem, zákonem o zemědělství, nařízeními vlády vydanými k jejich provedení a podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících financování společné zemědělské politiky. Při rozhodování o poskytování dotací má Fond postavení orgánu veřejné správy. Na řízení o poskytnutí dotace a rozhodování v něm se nevztahují lhůty pro vydání rozhodnutí, ustanovení o povinnosti umožnit účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ustanovení o vyrozumění účastníků řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání, ustanovení o provedení záznamu o provedení důkazu listinou a ustanovení o vydání usnesení při provádění důkazu ohledáním věci na místě podle správního řádu. Dotace na opatření, jehož součástí je vypracování a předložení projektu žadatelem o dotaci, poskytuje Fond na základě dohody o poskytnutí dotace, která obsahuje a) identifikační údaje žadatele, b) identifikační údaje Fondu, c) poskytovanou částku, d) účel, na který je poskytovaná částka určena, e) lhůtu, v níž má být stanoveného účelu dosaženo, f) další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace splnit, g) datum uzavření dohody.
98. Městský soud v Praze považuje za vhodné v obecné poloze zopakovat, že systém finančních toků strukturálních fondů je založen na principu předfinancování žádostí konečného příjemce z prostředků státního rozpočtu a následného zpětného proplacení prostředků strukturálních fondů na příjmové účty správců příslušných kapitol státního rozpočtu ze zdrojového účtu platebního a certifikačního orgánu. Tento princip je obsažen v článku 32 Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. 6. 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech, i v článku 78 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. 7. 2006, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním

fondů a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999, které nabylo účinnosti dnem 1. 8. 2006.

99. Poskytnutí dotace ze státního rozpočtu či z unijních fondů je de facto dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího příjemce. Je proto nasnadě, že příjemce dotace je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 9Afs 113/2007 – 63, www.nssoud.cz).
100. Vázán právním názorem NSS vysloveným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s., městský soud znovu přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
101. Městský soud v rámci druhého posouzení věci opětovně dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není zatíženo vadami, které by zakládaly jeho nepřezkoumatelnost, a nezjistil ani jiné důvody spočívající ve vadách řízení, které by bránily přezkoumání napadeného rozhodnutí v rozsahu namítaných žalobních bodů.
102. V posuzovaném případě není sporné, že v případě předmětu Zakázky č. 3 se jedná o opravu. Jak uvedl znalec doc. Ing. Jaromír Ryska, CSc., ve znaleckém posudku č. 2522/21/2021, nově vybudovaná zpevněná plocha v provozovně žalobkyně dle předložené technické dokumentace stavby má podle zákona o účetnictví charakter opravy, nikoli investice, a tudíž výdaj dle faktury č. 20181092 na tuto akci má být (a byl) zaúčtován v účetním deníku na účet 511 200 jako oprava. Podle znalce nemohly být tyto výdaje zaúčtovány jinak.
103. V intencích závěrů zrušujícího rozsudku NSS se proto městský soud explicitně zabýval námitkou žalobkyně, zda oprava může být stavbou ve smyslu Pravidel, a tudíž i způsobilým výdajem, jinými slovy, zda je výklad Pravidel předkládaný žalobkyní správný i za situace, kdy bylo postaveno najisto, že se v daném případě nejednalo o technické zhodnocení, nýbrž o opravu.
104. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že předmětem Zakázky č. 3 byla stavební oprava zpevněné odstavné a manipulační plochy provozovny žalobkyně, která spočívala ve výměně původních betonových silničních panelů za novou betonovou zámkovou dlažbu typu BEST BEATON rovný. Zakázka č. 3 byla prováděna za účelem zlepšení povrchů původní plochy. Před pokládkou nové betonové zámkové dlažby byla odstraněna původní konstrukční skladba až na rostlou zeminu. Nová konstrukční skladba zpevněné odstavné a manipulační plochy provozovny žalobkyně byla podle technické zprávy Projektu realizována v rozsahu šterkodrt' ŠDA 200 mm ČSN 73 6126-1; mechanicky zpevněné kamenivo MZK 220 mm ČSN 736126-1; ložní vrstva dlažby L 40 mm ČSN 73 6131 a betonová dlažba BEST BEATON rovný DL 100 mm ČSN 73 6131 (viz znalecký posudek).
105. Pravidla, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014–2020 obsahují v části A pro žalobkyni závazné obecné podmínky. V kapitole 1 písm. j) této části je uvedeno, že pro účely Pravidel se investičním výdajem rozumí výdaj, který musí splňovat podmínky pro klasifikaci hmotného a nehmotného majetku podle § 26 a § 32a zákona o daních z příjmů.

106. Podle § 26 odst. 2 písm. c) zákona o daních z příjmů se hmotným majetkem rozumí mj. stavby, které však nejsou v citovaném právním předpise vůbec definovány. Definici stavby nelze nalézt ani v Pravidlech či v Dohodě. Podle § 2 odst. 3 stavebního zákona se stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. V kontextu citovaných předpisů je pak realizace nové zpevněné odstavné a manipulační plochy provozovny žalobkyně, spočívající v odstranění původní konstrukční skladby (betonové silniční panely) až na rostlou zeminu a následná instalaci nové betonové zámkové dlažby v konstrukční skladbě *šterkodrt' – mechanicky zpevněné kamenivo – ložní vrstva dlažby – betonová dlažba BEST BEATON*, nepochybně stavbou, tedy stavebním dílem vzniklým stavební technologií.
107. Stavební oprava zpevněné plochy provozovny žalobkyně je tedy stavbou a současně výdajem splňujícím podmínky pro klasifikaci hmotného majetku dle § 26 zákona o daních z příjmů. Vzhledem k tomu, že se jedná o stavbu, která je hmotným majetkem dle § 26 odst. 2 písm. c) zákona o daních z příjmů, jedná se pro účely Pravidel i o investiční výdaj ve smyslu definice uvedené v Pravidlech v části A Obecné podmínky, kapitola 1 písm. j). Současně je na podkladě spisového materiálu zřejmé, že realizace nové zpevněné plochy v provozovně žalobkyně, kterou bude usnadněna přeprava hotových výrobků mezi dílnami, je stavební obnovou ve smyslu části C, kapitoly 7, čl. 19 odst. 1 písm. b) bodu e) Pravidel. Pravidla přestavbu ani modernizaci provozovny žalobkyně nedefinují. Z hlediska posouzení nově zrealizované zpevněné plochy v provozovně žalobkyně jako stavební obnovy ve smyslu části C, kapitoly 7, čl. 19 odst. 1 písm. b) bodu e) Pravidel je pak nerozhodné, zda nově realizovaná zpevněná plocha (tj. nová betonová zámková dlažba) vykazuje či nevykazuje lepší stavebně-technické parametry, než původní kryt ze silničních panelů.
108. Vzhledem k tomu, že oprava zpevněné plochy v provozovně žalobkyně splňuje jak podmínky pro to, aby byla dle definice Pravidel investičním výdajem (jedná se o stavbu, která je hmotným majetkem), a splňuje současně i definici způsobilého výdaje dle Pravidel (je stavební obnovou – tj. přestavbou, resp. modernizací provozovny žalobkyně), pak je i způsobilým investičním výdajem dle Pravidel, ačkoli z hlediska účetních předpisů byla stavba správně zaúčtována jako oprava. Samotný SZIF ostatně ani nezpochybňoval, že by provedený výdaj nebyl investičním výdajem ve smyslu Pravidel, toliko neakceptoval způsob jeho zaúčtování.
109. První žalobní námitku proto soud shledal důvodnou.
110. *Třetí a čtvrtou žalobní námitkou*, týkající se otázky legitimního očekávání a otázky aplikace sankce i na Zakázku č. 1 a Zakázku č. 2, se soud s ohledem na shora vyslovený závěr v rámci vypořádání první žalobní námitky s přihlédnutím k zásadě procesní ekonomie již znovu nezabýval. V podrobnostech pak odkazuje na závěry, které ve vztahu k posledním dvěma námitkám vyslovil v prvním rozsudku (viz body 46 až 55 tohoto rozsudku), a rovněž na závěry, které ve vztahu k námitce legitimního očekávání vyslovil NSS (viz body 36 až 40 zrušujícího rozsudku NSS). Právním názorem NSS vysloveným ve zrušujícím rozsudku je městský soud vázán.

IX. Závěr a náklady řízení

111. S ohledem na shora uvedené soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.) Právním názorem,

který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.

112. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. V řízení měla plný úspěch žalobkyně, a má proto právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení žalobkyně sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 8 000 Kč (za podanou žalobu a za podanou kasační stížnost) a z nákladů zastoupení advokátem za sedm úkonů právní služby.
113. Vyhláškou č. 258/2024 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, došlo s účinností ke dni 1. 1. 2025 ke zvýšení sazeb za úkony právní služby z 3 100 Kč na 4 620 Kč a ke zvýšení paušálních náhrad hotových výdajů z 300 Kč na 450 Kč. Dle čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb., „[z]a právní služby poskytnuté přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky přísluší advokátovi odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky.“
114. Žalobkyni proto přísluší náhrada nákladů právního zastoupení v rozsahu šesti úkonů právní služby po 3 100 Kč [převzetí věci, podání žaloby, vyjádření ve věci ze dne 23. 9. 2022, vyjádření ve věci ze dne 13. 12. 2022 a podání kasační stížnosti] podle § 11 odst. 1 písm. a), d) § 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), ve znění účinném do 31. 12. 2024, včetně 6 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2024).
115. Žalobkyni dále přísluší náhrada nákladů řízení v rozsahu jednoho úkonu právní služby za 4 620 Kč [účast na jednání před soudem] podle § 11 odst. 1 písm. g), § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025, včetně jedné paušální náhrady hotových výdajů za 450 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025.
116. Do částky nákladů řízení soud dále započítal náhradu cestovních výdajů spojených s cestou na jednání před městským soudem. Zástupci žalobkyně náleží cestovné na trase Hradec Králové (Orlické nábřeží 376/17) – Praha (Slezská 2000/9) a zpět v celkové výši 1 873,88 Kč. Při výpočtu cestovného soud vycházel ze spotřeby 6,8 l/100 km uvedené v předloženém technickém průkazu, výše průměrné ceny pohonné hmoty 34,10 Kč za 1 litr motorové nafty dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 573/2025 Sb., sazby základní náhrady za 1 km jízdy u osobních silničních motorových vozidel 5,90 Kč dle § 1 písm. b) citované vyhlášky a z počtu ujetých kilometrů na trase Hradec Králové – Praha a zpět – 228 km.
117. Soud rovněž přiznal žalobkyni náhradu za promeškaný čas za cestu jejího zástupce k jednání u soudu a zpět v trvání 6 půlhodin po 150 Kč, celkem 900 Kč (§ 14 odst. 1, 3 advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025).
118. Jelikož zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem DPH, zvyšují se náklady řízení v rozsahu odměny za právní zastoupení, cestovného a náhrady za promeškaný čas ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 5 931,21 Kč odpovídající této dani.
119. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 42 176 Kč, kterou je žalovaný povinen uhradit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. ledna 2026

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu